

کتیب

حوسین شیربهگی
(بوکان)

همه‌موان ده‌لین: گنجی، لاوی؛ سهردهمی گنجی و لاوی، به‌لام بیتوله‌سهر ئەم دنیا به هیچ کەسم له‌گه‌لدا نه‌بی و به تاکوته‌نی بمینمه‌وه، باکم نیبه و به ته‌نیا خۆم ده‌نه‌رینم: مندالی، مندالی.

مندالی من ئاوها بوو، مندالی ئیوه نازانم؛ که‌یفی خۆتانه. خۆش بوو، خۆشه سهردهمی مندالی؛ به‌راستی خۆشه ئەو سهردهمه، شه‌وان و رۆژگاری شیرین و ره‌نگینی پر له‌خه‌ون و خولیا و تاسه بو داها تووی گه‌ش!! ئەوه نیبه ئیستا ته‌مه‌نم بیست سالانه و له پۆلی چواری دواناوه‌ندی‌دام، به‌لام رۆژگارم هیچ ناهینتی!!

پاش تپیه‌ربوونی ئەم گشت ساله‌ی وا به سهر عه‌یامی مندالی‌مدا هاتوو و چوو، ئیستاش که چاوه‌کانم ده‌نیمه سهر یه‌ک، ههر به باللیدان و هه‌لفرین ده‌گه‌ریمه‌وه بو ئەوی رۆژان، رۆژانی مندالی‌م؛ ئەو رۆژانه‌ی تازه چووبوو مه قوتابخانه. ده‌ماوده‌می نه‌ورۆژ که سهرما ده‌هات و ده‌چوو و که‌وتبووه قوونه‌جووله و ورده‌ورده شنه‌ی بلاوین به‌فری ده‌توانده‌وه و سارات و باغ و کۆلان و شه‌قام بو گه‌مه‌ی مندالی خۆش و دل‌فرین ده‌بوو، ئیسه، مندالی و میرد‌مندالی خوله‌ک به خوله‌ک ده‌مانبژارد و په‌له‌په‌لی گه‌یشتنی رۆژانی چوارشه‌مه‌سووری و چله‌قاوان و نه‌ورۆژمان بوو.

ئاگری چله‌قاوان و چارشه‌مه‌سووری و شه‌وی نه‌ورۆژ وزه‌ی لا نه‌ده‌هیشتین و بی‌تۆقره‌یی و چاوه‌نواری حه‌جمینی لا نه‌هیشتبووین.

شه‌ویک له‌و شه‌وانه‌ی رۆژگاری کۆتایی سالی کۆن و نیزیکی‌بونه‌وه‌ی سالی تازه، با‌بم من و برا چوکه‌که‌می قاو کرد و لیمانی پرسی: رۆله، بو نه‌ورۆژانه‌ی ئەمسالتان چیتان ده‌وی؟ برا گچکه‌که‌م وه‌ک هه‌میشه‌که‌وته هاوار و پارانه‌وه و باله‌فرکه: جووجه‌له، جووجه‌له که‌له‌شیرتکی سپی قولی بی‌نیشان!

به‌لام من جووجه‌له‌م نه‌ده‌ویست، من ههر که‌رته و ههر عه‌یامیک فیکرم بو لایه‌کی جیاواز ده‌چوو، ئەو شه‌وه‌ش له

ولامی پرسپاری باوكمدا نه راندم: تۆپ، تۆپ، تۆپ. تۆپىكى چهرمى حهوت پهنگم دهوئ، تۆپ، تۆپ.

جا كه باوكه تۆپى بۆ كرپم، دهگه ل مندالانى گه ركه بهر بوينه فووتبول و فووتبول و فووتبول. پروا بكنه فووتبولىك بوو شارمان شيواندبوو! هه لاتن و وهشوتن تۆپ كهوتن، نه راندن و هات و هاوار و نه راندن: پاس، پاس، عهلى پاس. هه ل لاقت شكى بۆ شووتت، دهك كوئىر بى بۆ گوئىريوونت، ئاى له بابت بىم بۆ پاس، ههك نهستۆت به نهسپۆن بى.

گه ركه و كوئانمان دهكرده مهيدانى جهنگى جيهانى، دهست شكاو و سهر و پهنجه و لاق و لووت، پرواتان هه بى شادمانترين و پهنگامه ترين رۆژانى ته مه مان بوو. برىا ده تانزانى چ فه خرىكم ده فرۆشت و چ فيز و ئىفاده يه كم لى ده دا كه تۆپ تۆپى منه و نه م گشت منداله به تۆپى من يارى دهكهن!

له مهش گرنگتر نهوه بوو، مندالانى كوئانى خويمان چ فه خر و پۆزىكيان لى ده دا كه كوئانى ئىمه تۆپى راستى هه يه و به تۆپى چهرمى و راستى گه مه و يارى و فووتبول دهكهن و مندالانى كوئان و گه ركه ديكه دينه ته ماشا و سه يرانى تۆپىن و فووتبولى ئىمه.

باوهر بكنه تاموچيژ و شادمانىيى خاوهن تۆپ بوون و يارىيى فووتبول به تۆپى چهرمى له تاموچيژى خواردنى قورابى و كشميش و له بله بى و نوڤلى سووريش شيرينتر و خوشتتر بوو. هه ر له سايه ي نه م تۆپه دا مندالانى گه ركه ئىمه فووتبولىكى باش فير بووين و له قوتابخانه ش گرووپى فووتبولى قوتابخانه هه ر گرووپه كه ي كوئانى خويمان بوو، نه مه هيج، سالانى دوايى له ئاستى شاره كه شماندا باشترين يارىزان هه ر نه وانه ي كوئانى ئىمه بوون، ئاخ چ رۆژگار و سه رده مانىك بوو.

به لام ژيان رووبارىكه و رووبار هه ر خوهره دى و ده خوشى و ده روا و ده روا و دهنگ و دهنگ و ديمه ن ده گۆرئ. كه سان و كه سايه تى و پرس و رووداو، يه ك به دواي يه كدا دىن و ده رۆن و جىگا بۆ تازه هاتوان جىن دىلن!!

سال به دواي سالدا دههاتن و ده رۆيشتن و تىپه ر ده بوون و هه موو راباردن و كه يف و خوشيى ئىمه له ژياندا بوو بووه تۆپ و فووتبول: له ژووره كاندا، له هه سارى ماله وه دا، له كوئان و قوتابخانه و له كه نار و

قهراغ شاردا، تۆپ و فووتبول و تۆپ و فووتبول. ئاوه ها دههات و ده رۆى تا له ناكاو شه ويك له شه و گارى سه ره تاي پاييز، باوكم ماله جيرانىكى ديواره ديوارى ماله كه مانى بانگه يشت كردبوو. له پاش شيوكردن ژنان له ژوورىك و مندالان له هه موو ژووره كان و باوكم و كابراي ميوان له ژوورىكى دووبه دوودا دهست كرا به قسه و باس و گىپرانه وه ي رووداو هه كان و بيه ره وه ريه به كان. له پر باوكم هه راي لى كردىن: مندال، هۆ مندال، يارى و گه مه به سه، وه رن باببه نه حمه د قايه تمان بۆ ده لئى.

من و براكم و سى كورى ماله جيران كه له بهر هات و هاوار و هه لات هه لات كه مى ما بوو ماله كه ويران كه ين، له خوشى خوشى قايه تدا ياريمان به س كرد و چووبه نه ژوورى بايم و ميوان، به نه ده ب و هيدى دانىشتين، چاو مان له چاوى ميوان برى و سه رو گويمان برده پيشه وه. باوكم رووى كرده ميوان و وتى: ده ي فه رموو.

بابه حمه د سى جار كوئى، سينه ي ساف كرد و به دهنگىكى زولال و پر له هه ست و كه فوكولى گه نجىك كه بيه ره وه ريه ئه ويندارى كاتى خوئى سه رخوشى كردىن، ده ستى پى كرد:

«دهماده مى به يان سوپاي ئيران و تووران له هه مبه ر يه كه ديدا به ريزه و ته رتيب و ئاههنگ ريزيان گرت. فه رمانده رانى دوو سوپا حوكميان به ده هۆلژهن و شه پى سوورچى خوئان كرد: ياللا بيه ژهن!! ده هۆلژهن و شه پى سوورچى ده ستيان پى كرد. دهنگى ده هۆل عه ردى ده هه ژاند، كوته كوتى داويشته دل و ده روونه وه و گوئچكه و په رده ي گـوـئـچـكه ده له رانده وه، به لام نه وه ي هه شامه تى سه رخوش ده كرد، دهنگى شه پى سوور بوو. نه وه دهنگى شه پى سوور بوو كه ئاوازي ساز ده كرد و ئاواز له دووى ئاوازي ده گۆرى و جه ماوه رى بۆ شه هيدبوون هان ده دا.

كابراي قايه تخوان ده ستى به نه قلى رۆسته مى زال كرد. به هه ست و سۆز و گوڤ و تينىكى زۆره وه ده يگىراوه و هه ر رسته يه كى ده يكو ت، نه يده كوته وه. له خه يالائى خوئدا گه رابووه وه بۆ رۆژگارى لاوه تىبى خوئى. بيه ره وه ريه ته مه نى گه نجى هه لى گرتبوو و گه راندى بووه وه بۆ ئه ويندارى و ركابه رى نه وين ده گه ل غه نيم و زۆر بيه ره وه رى خوش و شيرىنى ديكه ش، هه ر بۆيه كه وه سفى ده هۆل كوئانى ده كرد، ده تكوت ده هۆل ده ژهنى، به لام

وهسفکردنی شه‌پوور شتیکی دیکه بوو! چند رسته‌یه‌کی وه‌سفی شه‌پوورژهنینی کرد و له‌ناکاو له بهر پشتوتینه‌که‌ی شه‌پوورتیکی ده‌هیتنا و ده‌ستی کرد به ژهنین!

هه‌ر‌ئو ژهنینه بوو که ئه‌وینی فووتبۆلی له مندا کوشت و ئه‌وینی شه‌پووری له دل‌مدا کرده دره‌ختیکی هه‌زار لکوپۆپ که هه‌رده‌م له نمۆ و زیادکردندا بوو. ئیدی له ته‌واوی قایه‌تی ئه‌و شه‌وه‌ی کابرا به‌س شه‌پوور و ده‌نگی شه‌پوورم له یاده و هیچی دیکه. له خه‌یال‌مدا بووبوو شه‌پوورژهن. شه‌پوورم ده‌ژهنی و خه‌لکی گه‌ره‌کم هان ده‌دا بۆ یارمه‌تی گروپی فووتبۆلی گه‌ره‌ک، شه‌پوورم ده‌ژهنی و خه‌لکم هان ده‌دا بۆ به‌گژداچوونی خراپه و مرۆقی به‌دکاره و به‌دغه‌ر، شه‌پوورم ده‌ژهنی و مندالی گه‌ره‌کم کۆ ده‌کرده‌وه، وه‌دوای خۆم ده‌خساتن بۆ سارات، بۆ باغ و مه‌زرا، بۆ قوتابخانه.

به‌و شتیوه‌یه ئه‌وینی شه‌پوور ره‌گوربشه‌ی وا له دل و ده‌رووندا داچه‌قاند له‌وانه‌بوو شیت و شه‌یدا به‌م و بکه‌ومه چۆل و سارات. شه‌و نه‌بوو خه‌ون به شه‌پووره‌وه نه‌بینم، رۆژ نه‌بوو له پشت جامی دوکانه‌کان چاو له شه‌پوور نه‌گێرم و نرخ‌ی شه‌پوور نه‌پرسم!

ئه‌وینی شه‌پوور وای کرد رۆژتیک به‌بێ هۆشوگۆش خۆم به دوکانی با‌مدا کرد، له‌لای خواره‌وه‌ی دوکان پاره‌وستام، مه‌تقم نه‌کرد و که‌ر و لال چه‌قیم و چاوم له چاوی باوکم بری. چاوم له روخساری باوکم بریوو، ده‌مم وه‌ک ده‌روازه‌ی شکاو کرابوووه، ناخری هینده سهرم له‌گه‌ل هاتوچۆی باوکم وه‌رسووراند و هیچم نه‌کوت، باوکم وه‌زاله هات و پرساری لی کردم: چیه‌ رۆله بۆ لال بووی؟ بۆ هیچ نالئی؟ که‌شتیه‌کانت نوقم بوون؟ ده‌ی لال مه‌به و شتیکی بلئی؟

به ترس و له‌رزوه و تم: شه‌پوور، شه‌پوور، شه‌پوورم ده‌وئ!

ئه‌مه‌م وت و خۆم بۆ هه‌موو کوتان و تیه‌ه‌لدانیک ئاماده کردبوو. باوکم به سه‌رسورمانه‌وه چند نینگایه‌کی سه‌یروسه‌مه‌ره‌ی کردم و وتی: ئه‌و شه‌پووره‌ی ده‌ته‌ه‌وئ بایی چنده؟

له‌وانه‌بوو فجه‌ بکه‌م، له‌وانه‌بوو جه‌لغه‌ی دل بکه‌م و مه‌رگی مفاجات له عه‌رزم کوتی. به هه‌زار خۆفه‌وه کوتم: سئ تمه‌ن، ته‌نیا سئ تمه‌ن.

باوکم پرسی: بۆ چیه‌ته؟ ده‌بی به‌ لۆتی؟ له‌گه‌ل گروپی

شایه‌ران زه‌ماوه‌ند ده‌گێری؟

نا، باوکه‌، نا، بۆ یاری فووتبۆلم ده‌وئ، بۆ هاندانی جه‌ماوه‌ری گروپی خۆمان.

پرسیارت کردوه؟ شه‌پوورتیکی باشه؟ سئ تمه‌ن دینی؟

زۆر سووک و ئاسان ده‌ستی به‌ گیرفانیدا کرد، سئ

تمه‌نی پیدام و وتی شه‌وانه له مائی پریکم بۆ لیده!!

شه‌پوور کرپا و له‌گه‌ل بانگی عه‌سه‌ر له نیه‌پراستی کۆلان له شه‌پوورم تووراند و گازه‌م کرد: «مندالی گه‌ره‌ک، سه‌ر به‌ خه‌ره‌ک/ وه‌رنه ده‌رئ بۆ شه‌ره‌ گه‌ره‌ک، بینه‌ ده‌رئ، تویتکه‌له شووتی هه‌لده‌په‌رئ، دینه‌ ده‌رئ، وه‌رنه ده‌رکئ نایه‌نه ده‌رئ چاوتان ده‌رئ.

پاش ئه‌وه‌ی به‌ چند که‌ره‌ت شه‌پوورژهنین و چند گازه و بانگه‌واز مندال له مال هاتنه‌ ده‌ر و کۆبوینه‌وه، به مندالانم راگه‌یاندا: دۆستان گوی بگرن، گوی گرن! له‌مه‌ودوا هه‌رکات ده‌نگی ئه‌م شه‌پووره‌تان هاته‌ گوی، خیرا خۆتان بگه‌یه‌ننه ئه‌م شوته‌نه، هه‌روه‌ها به مندالانم راگه‌یاندا: ئیمه مندالی گه‌ره‌کی «کشمیش خواردن» سالانئیکی زۆره له‌گه‌ل مندالی گه‌ره‌کی «گووخواردن» دۆژمنایه‌تی و شه‌ر و کیشه‌مانه، ئه‌م‌رۆ به ده‌نگی ئه‌م شه‌پووره دۆژمنایه‌تی و ده‌ستپیتیکی شه‌رمانیان پین پاده‌گه‌یه‌نین و هیتشیان ده‌که‌ینه سه‌ر!

ده‌بجا، به‌م چه‌شنه هه‌ر رۆژتیک له‌گه‌ل‌کوه له شه‌پوورم ده‌تووراند، مندال به غاردان ده‌گه‌یشتنه شوینی وه‌کۆبوون و ریزبان ده‌به‌ست. له دوای قسه‌وباس و قه‌راروهریه پۆل پۆل ده‌بوون و هه‌روه‌ک سی‌تلاو و هه‌وره‌تریشقه به هه‌را و زه‌نا و هاتوهاوار و نه‌ره و گوره‌وه هه‌لیانده‌کوتایه سه‌ر گه‌ره‌کی دۆژمن.

ئای چ شادمانی و خوشیه‌ک ده‌رژایه دل و ده‌روونه‌وه! ئای ئه‌م هیتش و هه‌شاول و شه‌ر و کیشه‌یه چه‌نی که‌یفکردن و تاموچیتئی له لا بوو! مندال سه‌ری ده‌شکا، لووتی خوینی لی ده‌هات، ئه‌م ئه‌ندام و ئه‌و ئه‌ندامی زامار ده‌بوو، ئه‌مانه هیچی گرینگ نه‌بوون؛ گرینگ ئه‌وه بوو ئیمه مندالانی گه‌ره‌کی کشمیش خواردن وه‌ک جه‌نگیکی راسته‌قینه به ده‌نگی شه‌پوور وه‌کۆ ده‌بووین، به ده‌نگی شه‌پوور هیتشمان ده‌کرده سه‌ر مندالانی گه‌ره‌کی دۆژمن و ئه‌م شه‌پووره‌ش ئی من بوو.

یادی به‌خیر هه‌ر له‌و عه‌یام و سه‌رده‌مدا هه‌ر له‌وئ سالاندا، ئه‌و ساله‌ی پۆلی چواره‌مان ده‌خویندا،

ماموستایه کمان بوو که زور جار له سه عاتی «ئینشا» دا کتیبی بو ده خویندینه وه و قسه و باسی کتیبه شیعر و چیرۆکی بو ده کردین و به ره و متالا و خویندنه وه ی ئەم چه شه کتیبانه رینوتیبی ده کردین.

ته واوه ن ته واو نا، به لام کهم کهم و به ره به ره له شه پیوور ژهنین کهم بووه وه، له شه ره گه ره ک و شه ره کۆلان کهم بووه وه، کهم کهم کتیب ده هاته ژیا مانه وه، متالای چیرۆک و شیعر ده هاته ژیا مانه وه. یادی ئەو ماموستایه و ئەو دۆستان و هاو پۆلانه ش به خیر که سالانی پر بیره وه ری و بیره وه ری ئالتوونییان له دلما به جی هیشت و له یادما زیندوون.

به ره به ره بوینه رمووده ی کتیب و قسه و باسی شیعر و چیرۆک و به دم ئەمانه وه قسه و باسی نازادی و رزگاری و پاره پین و عه داله ت و دیموکراسییه ت و سه ربورده ی گه وه پیاوان و گه وه نووسه ران و شاعیران و به ره به ره ئاشنا بوون له گه ل میژووی نه ته وه کان و ولاتان و ده بیان و سه دان پرس و قسه و باسی دیکه ش.

وای لی هات هه ر کتیبیک ده گه یشته ده ستمان، ده ستا و ده سستی ده کرد و هه موو دۆستان و هاو پۆله کان و مندالی گه ره ک ده مان خویندنه وه و شیکاری و لیکدانه وه و قسه و باسمان له سه ر ده کرد. ئەم جار ئیدی پوولی گیرفانی ئیمه نه ده درا به چلسه و غورابی و شیرینی و میوه جات، هه موو ته رخانی کتیب کرین ده بوو. ئیدی پاره ی رۆژانه و جه ژنانه و نه ورۆژانه و ئەو ورده پووله ی له کرینی سه وزه و میوه جات بو ماله وه ده ماوه و ئی ئیمه بوو، هه موو ته رخانی کتیب کرین ده کرا. ئای چه ندیکمان کتیب خویندنه وه و چه نده چیرۆک و شیعرمان خویندنه وه! له سه لیم جه وه هری و چوار ده رویش و رۆسته منامه وه بو کتیبی پۆلیسی و جینایه ت و میژوویی و ئەوینداری و عاشقانه ی سانتی مانتاله وه بو هیمن و هه ژار و گۆران و هه ردی و بیکه س و له تیف هه لمه ت و تا ده گاته هیدایه ت و کافکا و شاملوو و عه بدوللا سه راج و حسین عارف و عاره بی شه مو و... تاد.

له یادم بی، له هه مان سالانی خولی سه ره تاییدا کتیبیکی گچکه ی سه بر سه رنجی به ره و خۆی راکیشاین. ئەو چیرۆکه خه بات و نه ته وه خو شویست و پاره پین بو رزگاری و چالاکی و تیکۆشان بو وه ده سه ته هیتانی ماف و عه داله ت و رزگاری باس ده کرد. له کۆتایی چیرۆکه که دا پاله وانی چیرۆکه که داوای له خوینه ران ده کرد تا

ئه وانیش راپه رن و بو وه ده سه ته هیتانی دیموکراسی و نازادی چالاکی بکه ن و «باشه» سه رخه ن و «خه راپه» ته فروتوونا که ن!

له وان سالاندا «خه راپه» مندالان و خه لکی گه ره کی دوژمن و «باشه» ش مندالان و خه لکی گه ره کی خۆمان بوون، گه ره کی کشمیش خو ره کان! کاتی هه موو مندالی گه ره کی کشمیش خو ره کان ئەو کتیبه بیان خویندنه وه و شیکاری و قسه و باس کردن له سه ری ته واو بوو، هه موو مندالانی گه ره کی خۆمان بریارمان دا سوپایه کی زور گه وه ساز که یین و هه لکوتینه سه ر گه ره کی دوژمن و ئەو گه ره ک و خه لک و مندالان له نیوان بشۆینه وه!

له و کاته وه ئەم بریاره مان دا، هه موو ئیواران که له فیرگه ده گه راینه وه، گیرفانه کائمان پر ده کرد له ورکه به رد و هه لمان ده کوتایه سه ر ئەوئ گه ره ک و له نیوانماندا ده بووه شه ره دار و شه ره به رد و شه ره شه پ و... تاد.

ئەم کاره دووپات و چه ند پات بووه وه و تا وای لی هات خه لکی ئەویندنه ری به مندال و گه نج و ژن و پیاوه وه، وه گیان هاتن و که وتنه دۆزینه وه ی چاره سه ری ئەم کاره.

دیسانه که ش ئیواره به ک له قوتابخانه گه راینه وه، کیف و کتیبی قوتابخانه مان له کۆلانه وه به سه ر دیواردا هه وا دایه هه وشه و هه ساری مالمان، به ردمان له گیرفان ئاخنی و داره ده ستمان به ده سته وه گرت و به بیخ خه به ر له وه ی خه لکی گه ره کی دوژمن چ خه ونیکیان بو بینوین و چ شۆربایه کیان بو لیناوین، هه لمان کوتایه سه ریان. هه ر ئەوه نده مان خو ش بوو چوینه نیو به کهم کۆلانی دوژمنانه وه، مندالی دوژمن له به رمان کشانه وه، کشانه وه، کشانه وه تا گه یشتینه نیوه راستی کۆلان، جا وه ره له ده رک و بان و سه ربان و هه وه بان و نیو کۆلانه وه هه لکوتنه سه رمان، چیت خواردوه ؟ قاوت و گه زۆ! کویت دیشی؟ دیان و بناگوئی و ته پلئی سه ر و ده ست و شان و قاچ و قول! پیر و گه نج و مندال و پیاو و ژنی گه ره کی دوژمن کوتانیکیان لیداین، کوتانیکیان لیداین و هیتدیان کوتاین عاره ب له گامیشی نه دابن! به راستی له نیو ئیمه دا که سمان نه بووین سه رشکاو و ده ست و په نجه شکاو و لاقوقول زامدار و بریندار نه بن. که سمان نه بوو، به بانگ و سه لا و بابه رۆ بابه رۆ نه گری و چلم و لیکی تیکه ل نه بووین! له وه خراپتر ئەوه بوو: کاتی به م چه شه تیه له دراو و سه روده ست شکاو گه راینه وه مالی

خۆمان، جا وهره له مالى خۆمان داىك و باب و گهورهكان چهنديان كوتايين و تيبانهه‌لدايين و داركاربييان كردين! پيتم و ابى پيشتر خه‌لكى هه‌ردوو گه‌ره‌ك هاوده‌نگييان كردبوو و ئەم دۆكۆليوه‌يان بۆ ليتنا بووين!

پۆلى هه‌قال و مندالى گه‌ره‌كى كشميش‌خواردن به زوپه‌زورى گريان و ده‌ست و سه‌ر و گوئى خويئوى وه‌ك سوپايه‌كى دارماوى تيكشكاوى سه‌رشۆر گه‌راينه‌وه گه‌ره‌كى خۆمان و رۆيشته‌نه‌وه ماله‌كانمان. سه‌ير له‌وه‌دا بوو، نه‌ داى و باب و نه‌ براگه‌وره و خوشكه‌گه‌وره، هيچيان ليمانيان نه‌پرسی: چى بووه؟ چيتان به سه‌ر هاتوه؟ ئەوه بۆ ئاوا تۆزوى و خۆلاوى و گه‌وزاو و ده‌ست‌ولاق و سه‌روگوئى زامدارن؟ به‌س هه‌ر ئەوانيش برتيكيان بۆ داگرتينه‌وه!

بۆيه ده‌لتيم وا ديار بوو ئەم به‌لايه به‌ پييلان و هاوده‌نگى گه‌وره‌كاني هه‌ردوو گه‌ره‌ك به سه‌رمان هاتبوو! شه‌وى له پاش شيوخواردن پرسيارم له بابم كرد: ئەرى بابه! پاله‌وانتيكى له شه‌ردا تيكشكى ده‌بى چى بكات؟

رۆژى دوايه له قوتابخانه هه‌ر ئەم پرسياره‌م له مامۆستاكه‌شمان كرد! سه‌ير له‌وه‌دا بوو هه‌ردوو كيان يه‌ك ولاميان پى دامه‌وه!

"پاله‌وانى به‌راستى هه‌رگيز پى وانييه تيكشكاوه و هه‌رگيز تيكناشكى، پاله‌وان له پاش هه‌ر كه‌وتتيكى كاتى ده‌ست ده‌كات به شيكاري ئەو پرس و كيشه‌يه و هه‌لسه‌نگاندن و متالاي هه‌مه‌لايه‌نه‌ى كاره‌كه، تا گرتكوپه‌رى كار و خالى لاوازي پلانى خۆى بدۆزيتته‌وه، چاره‌سه‌ريان بۆ بدۆزيتته‌وه و له پلانى داها‌تورا ئەم هه‌له و لاوازيانه‌ى نه‌بى و سه‌رکه‌وى. ده‌بى بىر كاته‌وه، ده‌گه‌ل دۆستانى ديالۆگ بكات! پرسه‌كه شيكاري كه‌ن و سه‌رله‌نوئى پلانى باشتري بۆ داپيژن. ناؤمىد نه‌بن، هيوادار بن و به ئيني‌رجى پۆزيتيقيه‌وه تيهه‌لچنه‌وه!

مامۆستا له‌وه ده‌چوو ئەم كار و كاره‌ساته‌ى ئيمه‌يان بۆ گي‌رايوه‌وه و له پاش ته‌واوبوونى وته‌كاني، كتيبيكى دامى و بۆ دريژه‌ى وته‌كاني تيهه‌لچوه‌وه: ئەم كتيبه زۆر باش دوو سى جار بخويته‌وه، بيده به دۆستانت ئەوانيش بيخويته‌وه، پاشان به كۆر قسه‌وباسى له سه‌ر بکه‌ن، پاشان له يانه‌شدا ده‌يده‌ينه قوتابيه‌يه‌كان تا هه‌مووان بيخويته‌وه، جا دوايى هه‌ر له يانه‌دا ليتكدانه‌وه و شيكاري كاملى له سه‌ر ده‌كه‌ين!

ناخ، يادى به‌خي‌ر ئەو مامۆستايه، يادى به‌خي‌ر ئەو

كتيبه، به‌راستى رتيگه‌ى ژيانى گۆرين. من و هه‌قالانم ئەو كتيبه‌مان خويته‌وه. نه‌ك كه‌ره‌تيك، به سى چوار چه‌شن خويته‌مانه‌وه، به تاكوته‌نى، دووبه‌دوو، چه‌ند كه‌سه پيکه‌وه! چه‌ندان كه‌ره‌ت خويته‌مانه‌وه. چه‌ند ئيواره‌يه‌ك له مالايمان كۆ بووينه‌وه، خويته‌مانه‌وه، قسه‌وباسمان له سه‌ر كرد، ديالۆگمان كرد، پاشان له يانه‌ش خويترايه‌وه، مامۆستا و هه‌قاله‌كان و مندالانى گه‌ره‌كى ئيمه و هاوپۆله‌كان كۆرمان بۆ گرت و چه‌ند كۆر و ديالۆگمان له سه‌ر سازدا. بروام پى ده‌كه‌ن؟ سوپندانان بۆ ده‌خۆم، برواتان هه‌بى پاش خويته‌نه‌وه‌ى ئەو كتيبه و ئەو چه‌ند كۆره‌ى بۆمان گرت و پاش ئەو قسه‌وباسانه ئيىدى ئەو هه‌قال و مندالانه هيچمان كرده و فيكر و ئاكارمان وه‌ك رابوردوو نه‌ما؛ هه‌موو بوينه‌كه‌سيكى ديكه و خاوه‌ن فيكر و ئاكار و كرديه‌كى ديكه. ئەوه‌دم پۆلى دووى ناوه‌ندى بووين. ئيىدى هه‌رگيز هيرشمان نه‌كرده سه‌ر ئەو گه‌ره‌كه‌ى پيمان گه‌ره‌كى «دوژمن» بوو؛ ئيمه ئيىدى هه‌رگيز خه‌لكى ئەو گه‌ره‌ك و گه‌ره‌كه‌كاني ديكه‌مان به دوژمن داننا! مامۆستا پيمانى كوت ئيوه خه‌لكى ئەم گه‌ره‌كانه و مندالانى ئەو گه‌ره‌كه جياوازانه دوژمنى يه‌كدى نين، ئيوه دۆست و برادر و هاوپرسی يه‌كدين و دوژمنى هاوبه‌شتان هه‌يه!!

ده‌با سه‌رتان نه‌يه‌شيني، رۆژتيك له رۆژان وه‌كو بووين و به نيونجيه‌گه‌رى مامۆستا و داى و بابى دوو گه‌ره‌ك هه‌قالانى ئيمه بريارمان دا بچين بۆ ئەوئى گه‌ره‌ك و داواى ليتوردن بکه‌ين و له‌گه‌ليان ناشت بينه‌وه. ئەم كاره‌شمان كرد، ئاى ئاى ئاى چ رۆژتيك بوو، چ رۆژتيك!

هه‌موو مندالان و هه‌قالانى گه‌ره‌كى ئيمه و مامۆستا و داى و باب چووين بۆ ئەوئى گه‌ره‌ك، له حه‌سارى يه‌كتيك له قوتابخانه‌كاندا كيپركيى فووتبول و پرسيارى زانستى و هونه‌رى و ئەده‌بان كرد. شيرينى و ميوه‌مان خوارد، خوشك و برا گه‌وره و داى و بابى مندالانى ئەوئى گه‌ره‌كيش هاتبوون. هه‌موو گه‌وره و گچكه يه‌كديمان ماچ كرد و ته‌وقه‌مان كرد و بريارى برايه‌تى و يه‌كبوومان دا. يادى به‌خي‌ر ئەو رۆژه و ياديان به‌خي‌ر ئەوئى رۆژان، به‌لام به‌راستى ئەمه سيح و جادووى كتيب بوو، كتيب.

ئەوه بوو ئينشاي من. خۆش بن، مامۆستا و دۆستانى من!